

El gran congrés de la gent gran

Com va dir el president del IV Congrés, el senyor Josep Maria Ainaud de Lasarte, en les seves paraules de cloenda [... recordeu a moltes persones que us preguntaran com ha anat el Congrés, digueu-los: ha anat bé i cada vegada hauria d'anar millor. Hem de tenir voluntat d'esforç, voluntat de superació la gent gran no podem caure en cofoismes ni criaturades...] Com ja se sap, la perfecció no existeix i és molt relativa, ja que depèn de l'objectivitat de cadascú. El que sí és evident és que l'experiència de tres Congressos fa que l'objectiu sigui comú, el de "noves oportunitats per al futur". L'entusiasme, a vegades acalorat i d'altres reflexiu i punyent, fa que es pugui arribar a la conclusió que s'ha de treballar per una societat, en general, digna. El mestratge de la gent gran ha de servir perquè les noves generacions s'hi emmirallin. El seu futur ha d'ésser de realitzacions positives i fruitoses.

En certa ocasió, l'actor anglès Sir Laurence Olivier va dir [... ara als meus vuitanta un anys és quan interpretaria bé el Romeu i Julieta, ja que el meu bagatge i les vivències de tots aquests anys fan que pugui comprendre millor el personatge i no quan en tenia vint-i-dos...]. Així doncs, ara és al Consell Nacional de la Gent Gran de Catalunya a qui toca agafar el testimoni de l'experiència i fer el seguiment de l'aplicació de les conclusions del IV Congrés. És una eina molt efectiva i no un compromís d'intencions.

L'atonía dels mitjans de comunicació per tot el que fa referència a la gent gran és evident, una vegada més. Una reunió amb unes 1.500 persones representant un milió de jubilats i una excel·lent organització per part de la Conselleria de Benestar Social és suficient perquè se'ns tingui més en compte. Els únics que ho han fet han estat els petits mitjans locals. Però, això mateix va passar amb el "Congreso de las Personas Mayores (Madrid octubre de 2000)" i també amb l'"Asamblea Mundial del Envejecimiento", però en aquesta era necessari sortir a les fotos i se li va donar una importància que la gent del carrer no va entendre. Què hi ha de fons en aquest procedir? Reflexionem-ho. ■

Miquel Sánchez
Editor

“El mestratge de la gent gran ha de servir perquè les noves generacions s’hi emmirallin”